

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εξαρτώντας από την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας τη χορήγηση δελτίου άδειας παραμονής αορίστου ισχύος σε υπηκόους των λοιπών κρατών μελών που εμπίπτουν στο άρθρο 1, στοιχεία α, c, f, h, i, j του διατάγματος 94-221 της 11ης Μαρτίου 1994, περί προϋποθέσεων εισόδου και παραμονής στη Γαλλία των υπηκόων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που απολαύουν της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12 ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η γαλλική ρύθμιση που διέπει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως δελτίων άδειας παραμονής αορίστου ισχύος σε υπηκόους των λοιπών κρατών μελών και στα μέλη της οικογένειάς τους εξαρτά τη χορήγηση των δελτίων αυτών από την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας, να είναι δηλαδή υπήκοοι κράτους μέλους το οποίο χορηγεί δελτίο παραμονής αορίστου ισχύος στους Γάλλους υπηκόους που ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας. Η προϋπόθεση αυτή αντιβαίνει προδήλως στο άρθρο 12 ΕΚ, σε συνδυασμό προς τα άρθρα 17 και 18, παράγραφος 1, 39 και 43 ΕΚ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, Τρίτο Τμήμα, με διάταξη της 9ης Μαΐου 2003, στην υπόθεση Igor Simutenkov κατά Abogado del Estado, Real Federación Española de Fútbol, Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-265/03)

(2003/C 213/20)

Με διάταξη της 9ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2003, η Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, Τρίτο Τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Igor Simutenkov και Abogado del Estado, Real Federación Española de Fútbol, Ministerio Fiscal που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Αντιβαίνει προς το άρθρο 23 της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αφετέρου, που υπογράφηκε στην

Κέρκυρα στις 24 Ιουνίου 1994 η εφαρμογή εκ μέρους αθλητικής ομοσπονδίας σε επαγγελματία αθλητή ρωσικής ιθαγένειας, προσληφθέντα νομίμως από ισπανική ομάδα ποδοσφαίρου, όπως αυτή της κύριας δίκης, κανόνα δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν στις εθνικές διοργανώσεις περιορισμένο αριθμό παικτών προερχόμενων από τρίτα κράτη, που δεν ανήκουν στον Ενιαίο Οικονομικό Χώρο;»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Högsta domstolen με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003 στην υπόθεση Lars Erik Staffan Lindberg κατά Riksåklagaren

(Υπόθεση C-267/03)

(2003/C 213/21)

Με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Ιουνίου 2003, το Högsta domstolen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Lars Erik Staffan Lindberg και Riksåklagaren που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Το Högsta domstolen ζητεί την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων που αφορούν την ερμηνεία της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ (η οποία τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/182/ΕΚ⁽²⁾ και την οδηγία 94/10/ΕΚ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου), σχετικά με τις τροποποιήσεις του Lotterilagen οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1997.

- Μπορεί η εισαγωγή στην εθνική νομοθεσία της απαγορεύσεως χρησιμοποίησεως ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία;
- Μπορεί η εισαγωγή στην εθνική νομοθεσία της απαγορεύσεως μιας υπηρεσίας η οποία επηρεάζει τη χρησιμοποίηση ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία;
- Μπορεί ο εκ νέου ορισμός στην εθνική νομοθεσία μιας υπηρεσίας η οποία συνδέεται με την κατασκευή ενός προϊόντος να συνιστά τεχνική προδιαγραφή η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία, αν ο νέος ορισμός επηρεάζει τη χρησιμοποίηση του προϊόντος;
- Ποια σημασία για την υποχρέωση κοινοποίησεως βάσει της οδηγίας έχουν περιστάσεις όπως το γεγονός ότι η προβλεπόμενη στην εθνική νομοθεσία απαίτηση άδειας

μετατρέπεται σε απαγόρευση, η μεγαλύτερη ή μικρότερη αξία του προϊόντος ή της υπηρεσίας, το μέγεθος της αγοράς για το προϊόν ή την υπηρεσία, καθώς και το αποτέλεσμα που παράγει ως προς τη χρησιμοποίηση μια νέα εθνική διάταξη, δηλαδή αν το αποτέλεσμα συνιστά απόλυτη απαγόρευση της χρησιμοποίησής, καθώς και αν η χρησιμοποίηση απαγορεύεται ή περιορίζεται σε έναν ή πολλούς δυνητικούς τομείς χρήσεως;

- (1) Της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8).
 (2) Της 22ας Μαρτίου 1988 που τροποποιεί την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (ΕΕ L 81 της 26.3.1988, σ. 75).
 (3) Της 23ης Μαρτίου 1994 που τροποποιεί σημαντικά για δεύτερη φορά την οδηγία 83/189/ΕΟΚ (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 30).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με της 13ης Μαΐου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Neubrandenburg κατά Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import

(Υπόθεση C-272/03)

(2003/C 213/22)

Με διάταξη της 13ης Μαΐου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Ιουνίου 2003, το Bundesfinanzhof στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Neubrandenburg και Jens Christian Siig στην επιχείρηση «Internationale Transport» Export-Import, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 718, παράγραφος 3, στοιχείο δ', σε συνδυασμό με το άρθρο 670, στοιχείο ο', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει τη χρήση ρυμουλκού οχήματος ταξινομημένου εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας για τη μεταφορά ημιρυμουλκούμενου από τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ημιρυμουλκούμενο ήταν φορτωμένο με εμπορεύματα, προς άλλο τόπο εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου το ρυμουλκούμενο σταθμεύει

απλώς, προκειμένου να μεταφερθεί ακολούθως με άλλο ρυμουλκό όχημα προς τον παραλήπτη των εμπορευμάτων ο οποίος εδρεύει εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας;

(¹) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-275/03)

(2003/C 213/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους António Caeiros και Klaus Wiedner, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Ιουνίου 2003 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη συμμορφούμενη ορθώς και πλήρως προς την οδηγία 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το ισχύον πορτογαλικό δίκαιο, για να λάβουν αποζημίωση όσοι ζημιούνται από παραβίαση του κοινοτικού δικαίου περί συμβάσεων του δημοσίου ή των εθνικών κανόνων που μεταφέρουν το δίκαιο αυτό, πρέπει ν' αποδεικνύουν ότι η παράνομη πράξη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ προήλθε από δόλο ή αμέλεια των αρμοδίων οργάνων ή των προσώπων που τα αποτελούν ή διοικητικών υπαλλήλων. Η προσκόμιση τέτοιας αποδείξεως ενδέχεται να είναι άκρως δυσχερής ή και αδύνατη. Η δυσχέρεια ή αδυναμία προσκομίσεως τέτοιας αποδείξεως μπορεί να οδηγήσει στο αποτέλεσμα ο ζημιούμενος να μη λάβει την αποζημίωση την οποία απαιτήσε και της οποίας εδικαιούτο. Είναι, επομένως, προφανές ότι η επιβαλλόμενη στους ζημιουμένους υποχρέωση, την οποία δεν προβλέπει η οδηγία 89/665, διακυβεύει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας οδηγίας.